

NSZZ

REGION BIAŁYSTOK

Solidarność

BIULETYN INFORMACYJNY NR 15/16 - 15.05.1993

STRAJKUJEMY!

„Biały marsz” służby zdrowia NSZZ „Solidarność” w Białymstoku. Przemawia Józek Mozolewski. Fot. Z. Lenkiewicz

Służba zdrowia

5 maja br. odbył się 24. godzinny strajk Regionalnej Rady Ochrony Zdrowia NSZZ „Solidarność”. W akcji strajkowej wzięło udział około 90% placówek służby zdrowia naszego regionu. Niestety, rozmowy z rządem 10 maja nie przyniosły oczekiwanych efektów. W tej sytuacji „Solidarność” służby zdrowia Regionu Białystok postanowiła podjąć czynny strajk bezterminowy. Zorganizowała także 12 maja „biały marsz” ulicami Białegostoku. Wzięło w nim udział około tysiąca pracowników służby zdrowia oraz 18 karet na sygnałach. Manifestacja spotkała się z dużym poparciem mieszkańców miasta.

Przemarsz zakończył się pikietą pod Urzędem Wojewódzkim i wręczeniem postulatów strajkowych wojewodzie. Sam dygnitarz swoją wypowiedź ograniczył do enigmatycznych obietnic, z któ-

rych jedną — przekazanie postulatów strajkowych do URM-u — najprawdopodobniej spełni.

Nigdy wcześniej w RP służba zdrowia nie była zmuszona do stosowania tak drastycznych form protestu w obronie swoich interesów, ale teraz występuje przede wszystkim przeciwko bezmyślności władz, których decyzje prowadzą do zamykania placówek służby zdrowia i upadku lecznictwa, co bezpośrednio uderzy w najuboższych.

Regionalny Komitet Strajkowy Ochrony Zdrowia NSZZ „Solidarność” zdaje sobie sprawę z uciążliwości tej sytuacji dla społeczeństwa, jednakże prosi o zrozumienie i poparcie, ponieważ walczy w imieniu nas wszystkich. Chodzi przecież o to, abyśmy mogli leczyć się w warunkach nie urągających godności ludzkiej.

MIROŚLAW MARKOWSKI

Oświata

Od dnia 5 maja Regionalna Sekcja Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność” w Białymstoku rozpoczęła akcję strajkową we wszystkich placówkach oświatowych województwa białostockiego.

Walczymy o to, aby polskie dzieci uczyły się w warunkach spokoju, optymizmu, w przekonaniu lepszego jutra. Walczymy o to, aby rodzice nie musieli utrzymywać szkół, a nauczyciel nie pozostawał na granicy nędzy.

Bądźcie z nami Solidarni!

Regionalny Komitet Strajkowy NSZZ „Solidarność” Pracowników Oświaty i Wychowania w Białymstoku.

P.S. Dziękujemy za poparcie naszej akcji strajkowej:

1. Zarządowi Regionu Białystok NSZZ „Solidarność”
2. Komisjom Zakładowym NSZZ „Solidarność” białostockich zakładów pracy, Spółdzielni Pracy PROMOT, ZNTK w Łapach i białostockiemu „BIAZETOWI”.

Z dniem 14.05.1993 r. Prezydium Zarządu Regionu Białystok NSZZ „Solidarność” powołało na podstawie uchwały Komisji Krajowej nr 306/93 Regionalny Komitet Strajkowy.

Komitet Strajkowy zwraca się do Komisji Zakładowych NSZZ „S” o odbiór ankiet do referendum o przystąpieniu do strajku generalnego.

Prezydium Zarządu Regionu Białystok NSZZ „Solidarność” uprzejmie przeprosza czytelników biuletynu, iż w miesiącu kwietniu nie ukazał się nasz biuletyn. Powodem nie ukazania się biuletynu były sprawy organizacyjno — techniczne. Obiecujemy, że następane numery biuletynu będą ukazywały się systematycznie i terminowo.

KOMUNIKAT

NSZZ „Solidarność” od 3 lat usiłuje rozwiązać problemy pracownicze w okresie przejściowym gospodarki. Wierzyliśmy, że możemy dokonać tego w procesie rozmów i negocjacji. Przygotowaliśmy i prowadziliśmy szereg rozmów i podpisaliśmy szereg porozumień, do realizacji których przez Rząd R.P. nie doszło. Uważamy więc, że Rząd utracił wiarygodność. Domagamy się;

— ochrony progu bezpieczeństwa socjalnego,

— rewaloryzacji współczynnika kwot wolnych od popiwku zgodnie z ustaleniami komisji związkowo — rządowej,

— skutecznego wdrożenia ustawy o restrukturyzacji finansowej przedsiębiorstw państwowych,

— wdrożenia rozp. Ministra Finansów z 18.02.1993 r. dot. możliwości odchodzenia od popiwku na drodze porozumień płacowych z Izłą Skarbową,

— podjęcia interwencji przez Klub Parlamentarny NSZZ „S” na rzecz korekty budżetowej w celu zapewnienia środków na pomoc społeczną, w tym pomoc mieszkaniową,

— realizacji porozumień z dn. 5 stycznia 1993 r. ,

— zapewnienia środków na funkcjonowanie sfery budżetowej, a przede wszystkim ochrony zdrowia i oświaty,

Strajk generalny jest formą ostateczną, po jaką sięga Związek. Jest napewno uciążliwy dla nas wszystkich. Nie żądamy rzeczy niemożliwych, a jedynie realizacji tego, na co Rząd się zgodził składając podpis pod zawartym porozumieniem. Realizacja w/w postulatów stanowi zapewnienie środków do życia wszystkich pracowników, emerytów i rencistów.

Apelujemy o zrozumienie i poparcie naszej akcji.

**REGIONALNY
KOMITET STRAJKOWY.**

Z PRAC ZARZĄDU REGIONU

Uchwały podjęte na posiedzeniu ZR Białystok NSZZ „S” w dniu 15.03.93.

Uchwała nr 64/93

Zarząd Regionu Białystok NSZZ „Solidarność” stwierdza systematycznie pogarszającą się sytuację w budownictwie, wskutek której pracownicy branży budowlanej znaleźli się w czołówce listy bezrobotnych i jeżeli nie ulegnie zmiana polityki rządu i władz terenowych w zakresie mieszkalnictwa i pobudzania rynku inwestycyjnego oraz prowadzonej właściwie polityki restrukturyzacyjnej i przekształceń, to nie będzie już istniał problem budownictwa, gdyż fizycznie przestanie ono istnieć.

Uchwała nr 65/93

Zarząd Regionu Białystok NSZZ „S” zwraca się do Okręgowego Inspektora Pracy w Białymstoku o przeprowadzenie kontroli w przedsiębiorstwach typu spółka S.A., spółka z o.o. pod względem:

1. tworzenia funduszy socjalnych i mieszkaniowych;
2. czy przeprowadzone zostały wybory społecznego inspektora pracy;
3. czy SIP otrzymują dodatki do płacy.

W dniu 14.04.1993 roku odbyło się posiedzenie Zarządu Regionu Białystok NSZZ „S”. Obradom przewodniczył wiceprzewodniczący Bogusław Cudowski. Zebranie w znacznej części poświęcone zostało dyskusji nad wnioskiem przewodniczącego ZR Wojciecha Łowca o odwołanie z funkcji członka Prezydium ZR Henryka Łupińskiego, któremu przewodniczący zarzucił niechęć do współpracy i uniemożliwianie kierowaniem pracami władz regionalnych Związku. H. Łupiński oświadczył, iż przewodniczący Łowiec zbyt mało czasu poświęca sprawom regionu, zarzucił mu tolerowanie nieprawidłowości w funkcjonowaniu Zarządu Regionu, zwłaszcza w dz. Szkoleń oraz nieliczenie się z opinią innych osób.

Podjęte próby kompromisowego rozwiązania zaistniałego sporu nie dały rezultatu.

W wyniku głosowania wniosek W. Łowca o odwołanie z Prezydium ZR H. Łupińskiego został odrzucony. W tej sytuacji W. Łowiec złożył pisemne oświadczenie o zawieszeniu pełnienia funkcji przewodniczącego ZR i wniósł o udzielenie mu zaległego urlopu wypoczynkowego. Przewodniczący złożył ponadto wniosek o zwołanie w najbliższym okresie Zebrania Delegatów NSZZ „S” Regionu Białystok w celu rozstrzygnięcia zaistniałej sytuacji.

W podjętej uchwale ZR zdecydował, że w przeciągu miesięcznego terminu zostanie zwołany Nadzwyczajny WZD NSZZ „S” Regionu Białystok.

Rozstrzygnięto także, że zgodnie z wnioskiem przewodniczącego Łowca, funkcję kierownika zakładu pracy dla pracowników ZR pełnić będzie H. Łupiński. Pozostałe funkcje pełnić będą statutowe władze Związku.

W dalszej części obrad podjęto uchwałę o zorganizowaniu spotkania przedstawicieli KZ z władzami rządowymi i regionalnymi, które ma się odbyć 27.04.93 r.

Podjęto także uchwałę ws. wyboru Zbigniewa Toporkiewicza na regionalnego komisarza d/s przeprowadzenia referendum ws. uwłaszczania obywateli.

Zdecydowano także o wejściu ZR w skład Fundacji Przekształceń i Rozwoju Regionu Północno-Wschodniego w Białymstoku. Ze względu na nieobecność skarbnika ZR nie podjęto decyzji o wysokości udziału finansowego ZR w powyższej fundacji. Z tego samego powodu nie zdecydowano o kwocie wsparcia finansowego Społecznego Komitetu Budowy Pomnika Ku Czcii Poległych Górników KKW „Wujek”.

Pod koniec zebrania wrócono ponownie do prób kompromisowego rozwiązania zaistniałego sporu. Z inicjatywy Danuty Busłowskiej poddano pod głosowanie wnioski o odwołanie całego Prezydium ZR. Wniosek ten został w głosowaniu oddalony.

W trakcie dyskusji rezygnację z funkcji pełnomocnika ZR d/s „Gazety Współczesnej” zgłosił Wiesław Hossa. Próby skłonienia go do zmiany decyzji nie dały pozytywnego rezultatu.

20 kwietnia odbyło się posiedzenie Zarządu Regionu Białystok NSZZ „Solidarność”, na którym członkowie zarządu zostali poinformowani, iż z powodu ustania przyczyn konfliktu wewnątrz prezydium, będzie ono kontynuowało swoje prace pod dotychczasowym kierownictwem.

* * *

Od dnia 29.03.93. w Oddziale Centralnego Ośrodka Techniki Medycznej w Białymstoku trwa zorganizowana przez KZ „S” akcja protestacyjna pracowników, która przekształciła się w strajk okupacyjny.

Pracownicy sprzeciwiają się zarządzeniu dyrekcji COTM-u w Warszawie o likwidacji biostockiego oddziału, nie konsultowaniu tej decyzji ze związkami zawodowymi, ignorowaniem propozycji załogi ws. przejęcia przez nią majątku oddziału COTM-u.

Dyrekcja COTM-u w Warszawie oraz Ministerstwo Zdrowia unika podjęcia rozmów z przedstawicielami protestującej załogi i rozwiązania zaistniałego konfliktu.

Z OSTATNIEJ CHWILI

UCHWAŁY I POSTULATY

Uchwała KK Nr 306/93

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” stwierdza, że obecna polityka Rządu wyrażająca się nie realizowaniem podpisanych z naszym Związkiem porozumień, arogancją władzy, atakami na Związek przedstawicieli administracji rządowej, stała się m.in. przyczyną akcji strajkowych pracowników sfery budżetowej i Wałbrzycha. Mimo trwających strajków w sporze sfery budżetowej nie doszło nawet do rzeczywistych negocjacji. W związku z tym KK postanawia:

1. wprowadzić gotowość strajkową w całym związku z dniem 13 maja br. w celu przygotowań do strajku generalnego, którego celem zasadniczym — zgodnie z Uchwałą KK nr 298/93 z 31.03.1993 r. — będzie wymuszenie realizacji porozumień zawartych między Rządem a Związkiem,

2. zobowiązać Klub Parlamentarny NSZZ „S” do przygotowania na posiedzeniu KK w dniu 19 maja 1993 r. wniosku o votum nieufności dla Rządu RP, o ile do 18 maja 1993 r. nie dojdzie do rozwiązań satysfakcjonujących Związek,

3. zorganizować strajki solidarnościowe z pracownikami sfery budżetowej,

Komisja Krajowa wyraża uznanie wszystkim strajkującym od 4 maja br. Na mocy niniejszej uchwały Ogólnopolski Komitet Strajkowy Sekretariatów Nauki i Oświaty, Ochrony Zdrowia i Kultury powinien podjąć decyzję o formie dalszego protestu pracowników tej sfery.

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”.

Postulaty

Regionalnego Komitetu Strajkowego Ochrony Zdrowia, Oświaty, Nauki i Kultury NSZZ „Solidarność” w Białymstoku:

1. Realne nakłady na naukę, edukację, kulturę, służbę zdrowia, wychowanie i kulturę fizyczną nie mogą być niższe niż w roku ubiegłym, wobec przewidywanego przez rząd przyrostu produktu krajowego brutto. Dalsza degradacja materialna jest groźna dla perspektyw rozwojowych Polski.

2. należy odstąpić od wymuszonej 5% redukcji zatrudnienia w dziedzinach takich, jak edukacja, oświata, ochrona zdrowia i kultura. Wszelkie zmiany zatrudnienia muszą mieć uzasadnienie merytoryczne i nie powinny wynikać z arbitralnych decyzji.

3. Domagamy się rzetelnej realizacji „Ustawy o kształtowaniu środków na wynagrodzenia w państwowej sferze budżetowej” z dnia 30.12.92. (Dz. U. nr 1 z dnia 6.01.93 r.).

4. Oczekujemy niezwłocznej i uczciwej realizacji zaległej za 1991 r. waloryzycji płac, zgodnie z decyzją Trybunału Konstytucyjnego. Te zaległości powinny być natychmiast z mocą wsteczną uwzględnione przy naliczaniu emerytur.

Białystok, 11.05.1993 r.

WIADOMOŚCI

• Zgodnie z uchwałą KK do strajku solidarnościowego włącza się PKP. Rada Sekcji Krajowej Kolejarzy NSZZ „S” popiera postulaty pracowników sfery budżetowej, strajk solidarnościowy przeprowadzi 17 i 18 maja br.

• Postanowiono, iż w sprawach dotyczących obecnego strajku wszelkie wystąpienia w telewizji ogólnopolskiej winny być uzgadniane z prezydium Ogólnopolskiego Komitetu Strajkowego.

• Kolejne poparcie dla akcji strajkowej wystosował Sekretariat Kultury NSZZ „S”. Trwają przygotowania do koncertów muzycznych pod ogólnym hasłem „Muzyka nie tylko dla elit”.

• Strajk czynny, pogotowie strajkowe, czynne poparcie dla postulatów udzieliły m.in.: Politechnika Gdańska, Uniwersytet Gdański, Wyższa Szkoła Muzyczna w Gdańsku, WSP Olsztyn, AGH Kraków, Akademia Ekonomiczna Katowice, Akademia Muzyczna Warszawa, Akademia Medyczna Łódź, ASP Warszawa, WSI Koszalin, WSP Bydgoszcz, Uniwersytet Łódzki, Politechnika i Szkoła Filmowa w Łodzi, AWF Kraków, PWST Warszawa, Akademia Ekonomiczna Wrocław, Politechnika Wrocławska.

Gdańsk 15.05.1993 r.

Zarząd Regionu Białystok NSZZ „Solidarność” organizuje w dniach 29 — 30.05.1993 r. w Dollistowie n/Biebrzą Ogólnopolskie Zawody Wędkarskie Spławikowe o Puchar Przewodniczącego Komisji Krajowej NSZZ „S”. W zawodach uczestniczyć będą drużyny z poszczególnych ZR z całego kraju. Celem imprezy jest popularyzacja sportu wędkarskiego oraz wypoczynek i rekreacja pracowników i ich rodzin, na pewno też zareklamowanie naszego regionu, a szczególnie okolic Biebrzy, która to zachowała swą naturalną ekologicznie czystą przyrodę. Okolice Biebrzy są zaliczane do tzw. „zielonych płuc Polski”, a rzeka Biebrza jest jedną z najczystszych rzek w Polsce. ZR jako organizator tej imprezy zwraca się o pomoc finansową — w zamian zapewniamy zareklamowanie firmy na arenie ogólnopolskiej. Środki finansowe prosimy kierować na konto Zarządu Regionu Białystok NSZZ „S” : PKO II/O Białystok 5526—50193—132 z dopiskiem „Zawody wędkarskie”. Za okazaną pomoc z góry dziękujemy.

Grzywna dla prezesa

Na skutek interwencji Zarządu Regionu Białystok, Państwowa Inspekcja Pracy przeprowadziła kontrolę w Powiatowej Spółdzielni Spożywców „Społem” w Bielsku Podlaskim.

W czasie kontroli inspektor pracy ustalił, iż w marcu br. dokonano potrąceń w wysokości 20% wynagrodzenia dla 459 pracowników spółdzielni, bez ich uprzedniej pisemnej zgody. Łączna kwota potrąconych nieprawnie wynagrodzeń wyniosła 192 mln zł.

Zarząd spółdzielni uzasadniał powyższe działania trudną sytuacją ekonomiczną.

Inspektor pracy wystąpił do Zarządu z wnioskiem o niezwłoczne wyrównanie niedopłat. Z-ca prezesa spółdzielni został ukarany grzywną.

NASZE TERENÓWKI

Dział Organizacyjny ZR będzie na łamach najbliższych numerów biuletynu prezentował poszczególne Terenowe Komisje Koordynacyjne naszego ZR, przedstawiając ich krótką charakterystykę. W bieżącym numerze naszego biuletynu przedstawiamy TKK w Hajnówce, która jest w swojej działalności bardzo aktywna. Od początku swego powstania, załatwia wiele problemów z którymi zwracają się do nich komisje zakładowe z terenu jej działania. Prowadzenie działalności związkowej w Terenowej Komisji Koordynacyjnej w Hajnówce nie jest łatwe ze względu na duże zróżnicowanie narodowościowe Gminy.

W skład TKK w Hajnówce wchodzi Komisja Zakładowe NSZZ „Solidar-

ność” z następujących zakładów pracy:

Hajnowskie Przedsiębiorstwo Suchej Destylacji Drewna, „FURNEL”, Zakłady Maszyn „HAMECH”, Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej, Zespół Opieki Zdrowotnej, Urząd Rejonowy, Nadleśnictwo, PKP Czeremcha, Spółdzielnia Inwalidów „POSTĘP”, PSS „SPOŁEM” oraz pracownicy oświaty i wychowania.

Ogólna ilość członków na terenie Hajnówki wynosi około 735 osób. W skład prezydium TKK wchodzi następujące osoby:

Zbigniew Czarnecki, Józef Solipiwko, Waldemar Gieleniewski, Roman Sadokierski, Zuzanna Padewska, Sławomir Wołczyk i Henryk Borowy.

Dział Organizacyjny ZR

Z działalności Działu Organizacyjnego ZR...

• Zorganizowano wyjazdy na akcję protestacyjną do Warszawy sfery budżetowej i budowlanych NSZZ „Solidarność”.

• W dniu 27.04.1993 zorganizowano spotkanie z przedstawicielami władz rządowych i samorządowych województwa białostockiego w auli AM.

• W dniu 23.04. br. z inicjatywy Działu Organizacyjnego odprawiono mszę św. za duszę św. pamięci ks. Wojciecha i ks. Jerzego, która odbyła się w kościele św. Kazimierza na Antoniuku.

• Zorganizowano też uroczystości z okazji 3 maja, w których udział wzięto Prezydium ZR i przedstawiciele komisji zakładowych. Szczególnie dużo pracy włożono w oprawę techniczno-propagandową akcji strajkowej sfery budżetowej. Jednakże najważniejszym zadaniem Działu Organizacyjnego, było zorganizowanie dla dzieci kolonii letnich na Litwie w ośrodku wypoczynkowym „VIEWIS”. Kolonie zorganizowane są dla dzieci w wieku 9 — 15 lat w pięciu turnusach.

Listy do redakcji

Szanowna redakcjo,

w „BI” Nr 14/93 ZR Białystok ukazały się obszernie fragmenty sprawozdania z działalności ZR Białystok za rok 1992, przedstawionych na V WZD Regionu Białystok. W rozdziale mówiącym o działalności w zakresie warunków pracy ZR stwierdza, że członek ZR, który podjął się funkcji koordynatora ds. BHP, zrezygnował z pracy na żądanie macierzystej komisji. Taki sam zarzut padł również z ust wiceprzew. ZR na spotkaniu TKK w Czarnej Białostockiej dnia 23.03.93 r.

KZ NSZZ „S” przy FMR „Agromet” w Czarnej Białostockiej stwierdza, że jest to zarzut błędny i kłamliwy, stawiający w złym świetle naszą KZ.

UZASADNIENIE

Dnia 14.12.92 r. miał się odbyć ogólnopolski 2-godzinny strajk ostrzegawczy, a co się z nim wiązało, to odpowiednie przygotowanie przedsiębiorstw (tj. informacja, organizacja, przebieg). W dniu tym decyzją ZR przewodniczący naszej zakładowej organizacji miał wyjechać na 5-dniowe szkolenie. Już parę dni wcześniej

KZ wyraziła swoje niezadowolenie z takiej sytuacji i to właśnie w tym okresie. Dnia 12.12.92. telefonicznie rozmawiałem z Przew. ZR, który zażądał w trybie pilnym zwołania Prezydium KZ w celu ostatecznej decyzji dot. wyjazdu kol. Kłagisza. Taka decyzja (negatywna) była w tym samym dniu podjęta i przekazana do ZR telefaxem.

Dnia 23.12.92. na ręce KZ jak i ZR przewodniczący KZ, kol. Jerzy Kłagisz złożył rezygnację z członka ZR jak i delegata na WZD Regionu Białystok. w/w rezygnację na pewno posiada ZR, ale nie ma w niej — niestety — mowy o tym, że kol. Kłagisz rezygnuje na żądanie macierzystej KZ. Indywidualną i prywatną sprawą naszego kolegi była w.w. rezygnacja.

Żądamy w jednym z najbliższych numerów „BI” sprostowania nieprawdziwych faktów, ponieważ godzą one w przewodniczącego KZ jak i w Komisję Zakładową.

I Z-ca Przewodniczącego
KZ NSZZ „S”
przy „Agromet” FMR
w Czarnej Białostockiej
WIESŁAW NOWOSIELSKI

I turnus	21.06.93	r.	—
	5.07.93	r.	
II turnus	5.07.93	r.	—
	19.07.93	r.	
III turnus	19.07.93	r.	—
	2.08.93	r.	
IV turnus	2.08.93	r.	—
	16.08.93	r.	
V turnus	16.08.93	r.	—
	30.08.93	r.	

Organizatorzy zapewnijają:

— zorganizowany transport z Białegostoku do ośrodka „VIEWIS” i z powrotem

— ubezpieczenia na czas trwania turnusu

— opiekę lekarską

— cztery posiłki dziennie

— trzy wycieczki autokarowe

— stały dostęp na terenie ośrodka do sauny, sali dyskotekowej, telewizyjnej oraz boiska

— fachową kadrę opiekuńczą
Odpłatność za jeden turnus wynosi 1.450.000,— zł.

Ponadto informujemy, że w związku ze zmianą przepisów prawnych, koniecznym jest aby dzieci posiadały paszporty. Szczegółowych informacji udziela dział organizacyjny Zarządu Regionu tel. 232-46 w. 13 i 21.

O społecznej inspekcji pracy

W związku z podjęciem przez Zarząd Regionu Białostok NSZZ „Solidarność” uchwały z dnia 15.03.1993 r. zobowiązującej komisje zakładowe do przeprowadzenia w zakładach pracy wyborów społecznych inspektorów pracy i zalecającej obsadzanie tych funkcji przez członków NSZZ „S” wyjaśniam, iż działalność SIP reguluje ustawa z dnia 24 czerwca 1983 r. opublikowana w Dz.U. nr 35 z 1983 r. z późniejszymi zmianami. Z przepisów powyższej ustawy wynika, iż SIP jest służbą społeczną pełnioną przez pracowników, której celem jest zapewnienie przez zakład pracy bezpiecznych i higienicznych warunków pracy oraz ochronę uprawnień pracowniczych określonych w przepisach prawa pracy. Tak więc, SIP jest uprawniona nie tylko do dbałości o przestrzeganie przepisów BHP, ale również praw pracowniczych określonych w kodeksie pracy oraz wydanych na jego podstawie aktów prawnych.

Struktura SIP

jest uzależniona od organizacji zakładu pracy i tworzą ją:

— zakładowy społeczny inspektor pracy wybierany dla całego zakładu pracy,

— oddziałowy (wydziałowy) społeczny inspektor pracy powoływany dla potrzeb poszczególnych wydziałów (oddziałów) zakładu pracy,

— grupowi społeczni inspektorzy pracy powoływani dla potrzeb komórek organizacyjnych wydziału (oddziału).

SIP kierowana jest przez zakładowe organizacje związkowe i winna reprezentować interesy wszystkich pracowników. Społecznym inspektorem pracy może być pracownik danego zakładu pracy, który jest członkiem związku zawodowego i nie zajmuje stanowiska kierownika zakładu pracy. SIP-em może zostać osoba będąca członkiem związku zawodowego tylko za zgodą zakładowych organizacji związkowych. Ponadto, kandydaci na zakładowych SIP-ów powinni posiadać co najmniej pięcioletni staż pracy w danej branży, do której należy zakład pracy i co najmniej dwuletni staż pracy w danym zakładzie. Kandydaci na oddziałowych lub grupowych SIP-ów co najmniej dwuletni staż branżowy i roczny w danym zakładzie pracy. Wybory SIP-ów

w zakładzie pracy przeprowadzają zakładowe organizacje związkowe na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu. Kadencja SIP-ów trwa 4 lata, a wybierani są z pracowników danego zakładu pracy, z tym że sposób wyboru jest uzależniony od ilości osób zatrudnionych w danym zakładzie pracy. Tak więc w zakładach pracy lub oddziałach (wydziałach) liczących do 300 pracowników, zakładowych lub oddziałowych SIP-ów wybiera ogólne zebranie pracowników zakładu lub wydziału. Natomiast w zakładach lub wydziałach liczących powyżej 300 pracowników SIP-u wybiera zebranie oddziałowych i grupowych społecznych inspektorów pracy. Oddziałowego SIP-a wybiera zebranie grupowych inspektorów pracy. Tych ostatnich wybierają pracownicy danej komórki organizacyjnej. W wypadkach niewywiązywania się SIP-a ze swoich obowiązków, może być odwołany przez gremia, które go wybrały na wniosek zakładowych organizacji związkowych lub co najmniej 1/5 pracowników.

Kompetencje

SIP-ów są szerokie. Mają oni prawo m.in.:

— kontrolować stan budynków, maszyn, urządzeń technicznych i sanitarnych z punktu widzenia BHP,

— kontrolować przestrzeganie przepisów prawa pracy w tym postanowień układów zbiorowych i regulaminów pracy, w szczególności w zakresie BHP, ochrony pracy kobiet, młodocianych i osób niepełnosprawnych, urlopów, czasu pracy, świadczeń z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych,

— brać udział w ustalaniu okoliczności i przyczyn wypadków przy pracy oraz analizować przyczyny powstawania wypadków przy pracy, chorób zawodowych i innych schorzeń.

SIP jest upoważniony do wstępu w każdy czasie do pomieszczeń i urządzeń zakładu pracy w celu realizacji swoich zadań. Ma także prawo żądać od kierownika zakładu pracy informacji oraz okazania dokumentów. SIP w razie stwierdzenia naruszeń przepisów BHP czy prawa pracy, informuje o tym kierownika zakładu pracy, który obowiązany jest do usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości. SIP powinien zwracać uwagę pracownikom na przestrze-

ganie zasad BHP, w wypadkach gdy działania pracownika mogą zagrażać życiu lub zdrowiu jego lub innych osób winien wnioskować do kierownika o czasowe odsunięcie takiego pracownika od pracy i zapoznania go z przepisami BHP. Zakładowemu SIP przysługuje prawo wydawania pisemnych zaleceń usunięcia w określonym terminie przez kierownika zakładu pracy stwierdzonych uchybień. W sytuacji bezpośredniego zagrożenia mogącego spowodować wypadek przy pracy, zakładowy SIP powinien wystąpić do kierownika zakładu pracy o natychmiastowe usunięcie zagrożenia, a w wypadku niepodjęcia działań przez kierownika, powinien wydać zalecenie wstrzymania pracy urządzenia technicznego lub określonych robót, powiadomić o tym związku zawodowe.

Zakłady pracy zobowiązane są

zapewnić odpowiednie warunki realizacji zadań przez społeczne inspekcje pracy, poprzez pokrywanie kosztów jej działalności. W zakładzie SIP—owie powinni wykorzystywać swe czynności poza godzinami pracy, niemniej w razie konieczności wykonywania swych funkcji w godzinach pracy, zachowują prawo do wynagrodzenia. W wypadkach znacznego obciążenia zadaniami, SIP-owi na wniosek zakładowych organizacji związkowych może być przyznane dodatkowe miesięczne zryczałtowane wynagrodzenie. W szczególnie uzasadnionych przypadkach kierownik zakładu pracy na wniosek organizacji związkowych może oddelegować zakładowego SIP-a do pełnienia tej funkcji z zachowaniem prawa do wynagrodzenia.

Na koniec należy dodać, iż zakład pracy nie może wypowiedzieć ani rozwiązać umowy o pracę z pracownikiem pełniącym funkcję społecznego inspektora pracy w czasie trwania jego mandatu oraz w okresie roku po jego wygaśnięciu. Pomocy w wykonywaniu funkcji społecznego inspektora pracy powinna udzielać Państwowa Inspekcja Pracy. Z powyższych uwag wynika, iż społeczna inspekcja pracy może stać się ważnym instrumentem ochrony praw pracowniczych i komisje zakładowe NSZZ „Solidarność” powinny zadbać o jej wykorzystanie.

BOHDAN PASZKOWSKI

INFORMACJE Z PAŃSTWOWEJ INSPEKCJI PRACY

Realizując program działania PIP na 1993 r. inspektorzy pracy Okręgowego Inspektoratu Pracy w Białymstoku w kwietniu przeprowadzili kontrole niżej wymienionych tematów:

- badanie okoliczności i przyczyn wypadków przy pracy — 9 kontroli,
- zapobieganie chorobom zawodowym i innym schorzeniom związanym ze środowiskiem pracy — 1 kontrola,
- udział PIP w dopuszczaniu do eksploatacji nowo budowanych lub przebudowywanych zakładów pracy adaptowanych do celów produkcyjnych bądź usługowych — 4 kontrole,
- funkcjonowanie służby bezpieczeństwa i higieny pracy — 1 kontrola,
- bezpieczeństwo pracy przy wy-

konywaniu robót ziemnych i montażu konstrukcji stalowych w budownictwie — 3 kontrole,

- nauczanie bezpieczeństwa i higieny oraz ergonomii w szkolnictwie zawodowym i na wyższych uczelniach technicznych i rolniczych — 4 kontrole,
- bezpieczeństwo pracy w zakładach posiadających status zakładów pracy chronionej — 1 kontrola,
- przestrzeganie przepisów prawa pracy przy wypłacie należności wynikających ze stosunku pracy oraz świadczeń z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych — 33 kontrole,
- przestrzeganie przepisów o ochronie pracy kobiet — 5 kontroli, — przestrzeganie przepisów o ochronie

pracy młodocianych w tym zatrudnionych w ramach OHP — 12 kontroli,

- ocena przestrzegania przepisów prawa pracy w zakresie nawiązywania stosunku pracy ze szczególnym uwzględnieniem obowiązku zawierania umów o pracę na piśmie i zgłaszania pracownika do ubezpieczenia społecznego — 6 kontroli,
- przestrzeganie prawa pracy w nowo powstałych zakładach oraz w zakładach powstałych w wyniku przekształceń własnościowych — 14 kontroli,
- społeczny nadzór nad warunkami pracy — 3 kontrole.

Zastępca Okręgowego
Inspektora Pracy
mgr inż HENRYK PURWIN

Wyjaśnienia skarbnika Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” Leszka Jankowskiego w sprawie obowiązku podatkowego spoczywającego na organizacjach zakładowych Związku

W związku z pojawiającymi się wątpliwościami dotyczącymi realizacji obowiązku podatkowego w formie podatku dochodowego od osób prawnych na podstawie ustawy o opodatkowaniu osób prawnych (Dz.U. Nr 21, poz. 86 z 1992 r.) wyjaśniam, co następuje:

1. Na mocy postanowień Statutu NSZZ „S” § 10 ust.2 każda organizacja zakładowa posiada osobowość prawną — czyli jest osobą prawną. W związku z czym podlegają one obowiązkowi podatkowemu.

2. Komisja Zakładowa uzyskująca tylko i wyłącznie dochody ze składek członkowskich członków organizacji zwolniona jest od podatku dochodowego (podstawa prawna — art.17 ust.1 pkt 13 — ustawy z dn. 15.02.92 o podatku dochodowym od osób prawnych, Dz.U. Nr 21/92, poz. 86 z poz. zm.).

3. Obowiązek składania deklaracji i wpłacania zaliczek nie ma zastosowania do podatników, których dochody w całości są wolne od podatku — (podstawa prawna — art. 25 ust. 3 ustawy), tj. uzyskane ze składek.

4. W związku z ust.2 i 3 niniejszego wyjaśnienia KZ nie składają deklaracji na wzorze CIT-2 do Urzędów Skarbowych.

5. Komisje Zakładowe — uzyskujące dochody z innych tytułów (poza składkami) winny składać miesięczną

deklarację na wzorze CIT—2 w Urzędzie Skarbowym właściwym terytorialnie dla danej jednostki — zaznaczając w poz.38 deklaracji, że uzyskany dochód będzie przeznaczony na cele statutowe w roku podatkowym lub roku po nim następującym (podstawa prawna — art.17 ust.1 pkt 6 ustawy).

Jeżeli nie zostanie spełniony warunek wydatkowania dochodu na cele statutowe w określonym czasie, wówczas KZ zobowiązana jest bez wezwania złożyć w Urzędzie Skarbowym deklarację na wzorze CIT—2 i wpłacić należny podatek w terminie do 20 stycznia następnego roku po roku podatkowym, w którym upłynął termin wydatkowania dochodu (art.24 ust.1 ustawy).

6. Kwoty odszkodowań uzyskanych na podstawie ustawy z dnia 25.10.90. o zwrocie majątku utraconego przez związki zawodowe i organizacje społeczne w wyniku wprowadzenia stanu wojennego (Dz. U. Nr 4, poz. 17 z 1991 r.) są wolne od podatku na podstawie art.17 ust.1 pkt 12 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

7. Przypominamy również o obowiązku pobierania zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych od zapomóg wpłacanych na rzecz naszych członków innych niż określone w art.21 ust.1 pkt 9 i 26 ustawy z dnia 26.07.91 r. o podatku dochodowym od osób fizy-

cznych (Dz. U. Nr 80, poz.350 z póź. zm.).

8. Powyższe wyjaśnienia nie dotyczą działalności gospodarczej organizacji związkowych prowadzonych w formie spółek z o.o. Spółki takie, utworzone z udziałem KZ jako samodzielne byty prawne, rozliczają się z Urzędami Skarbowymi indywidualnie.

9. Sprawy dot. ewidencji księgowej są objęte poufnością związkową i nie należy ich udostępniać osobom trzecim.

UWAGI SZCZEGÓŁOWE

— Komisja Zakładowa — jako osoba prawna — uzyskująca dochody tylko i wyłącznie ze składek członkowskich członków organizacji zwolniona jest od podatku dochodowego — art.17 ust. 1 pkt 13 w/w ustawy. W związku z powyższym KZ, których dochody w całości są wolne od podatku, nie mają obowiązku składania deklaracji do Urzędów Skarbowych — art. 25 ust.3 ustawy.

— Art.7 ust.1 i 2 ustawy ustala, że „Przedmiotem opodatkowania podatkiem dochodowym jest dochód bez względu na rodzaj źródeł przychodów z jakich dochód ten został osiągnięty...”

„Docho-dem jest, z zastrzeżeniem art. 10 i 11, nadwyżka sumy przychodów nad kosztami ich uzyskania, osiągnięte w roku podatkowym...”

Zatem, źródłami przychodu są obok działalności gospodarczej, najem, podnajem, dzierżawa, poddzierżawa i inne umowy o podobnym charakterze, (...) i wszelkich nieodpłatnych świadczeń — również sprzedaż rzeczy i praw majątkowych, tj. sprzedaż nieruchomości lub ich części, środków trwałych, wyposażenia, udziałów w spółkach, papierów wartościowych, licencji, wzorów użytkowania prawa wieczystego użytkownika gruntów itp.

— Opodatkowaniu podlegają dochody z udziału w spółce nie będącej osobą prawną, ze wspólnej własności, wspólnego posiadania lub wspólnego użytkowania rzeczy i praw majątkowych — art.5 w/w ustawy.

— Dochody z tytułu udziału w zyskach osób prawnych opodatkowuje się w wysokości 20 % uzyskanego przychodu — art.22 ustawy. Płatnikiem podatku dochodowego z tytułu udziału w zyskach osób prawnych jest osoba wypłacająca.

— Oprocentowanie środków pieniężnych na lokacie bankowej jest przychodem w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

— Pismo Ministra Finansów nr PO b/721—85/92 z dnia 3.07.92 r. przedstawia wyjaśnienia do art.17 ust.1 pkt 4-8 ustawy „wolne od podatku dochodowego są dochody podatników wydatkowane w roku podatkowym lub po nim następującym na cele wymienio-

ne w tych punktach”.

Zwolnienie dochodów powstaje po ich zadeklarowaniu w deklaracji o wysokości dochodu (poz.38 deklaracji — CIT-2) a nie po faktycznym wydatkowaniu zadeklarowanego dochodu do końca roku podatkowego na cele wymienione w art.17 ust.1 pkt 4—8 ma zastosowanie art.24 ust.1 ustawy. Dochód wydatkowany na cele statutowe — oznacza, że w poz.38 deklaracji podatkowej — nie może być zadeklarowany dochód nie wyrażony w realnie osiągniętych środkach finansowych. Nie może być również wydatkowany na działalność statutową, a w związku z tym i zadeklarowany w poz.38 deklaracji o wysokości dochodu, dochód odpowiadający wartościom zaliczonym w księgach rachunkowych do kosztów i strat nadzwyczajnych, które w świetle ustawy nie są uznane za koszty uzyskania przychodów. Zaznaczyć należy, że KZ uzyskująca inne dochody od wymienionych w art. 17 ust.1 pkt 13 — obowiązana jest bez wezwania złożyć deklarację wg ustalonego wzoru do Urzędu Skarbowego właściwego wg podatnika.

— Zwolnione od podatku dochodowego są (Dz.U. Nr 78/92, poz. 396) m.in. „dochody podatników z tytułu nieodpłatnego otrzymania od jednoosobowych spółek Skarbu Państwa, przedsiębiorstw państwowych, przedsiębiorstw komunalnych lub zakładów budżetowych: a) środków trwałych służących:

- działalności socjalnej,
- działalności kulturalnej,
- kulturze fizycznej,
- prowadzenie przez podatników przedszkoli, szkół, bufetów i stołówek oraz zakładów opieki zdrowotnej

b) zakładowych domów i lokali mieszkaniowych oraz hoteli pracowniczych.

— W indywidualnych przypadkach prosimy o kontaktowanie się z Biurami Konsultacyjno—Negocjacyjnymi, Zarządami Regionów.

W związku z powyższym jeszcze raz przypominamy, że Zarządy Regionu i KZ powinny:

a) złożyć 31 marca 1993 roku odpowiednią deklarację podatkową w Urzędzie Skarbowym, jeśli miały inne dochody niż składkowe, zaznaczając tam kwoty przeznaczone na cele statutowe; ponadto co miesiąc również należy w takich wypadkach składać odpowiednie deklaracje — CIT-2,

b) dokumenty związane z przychodami przeznaczonymi na cele statutowe powinny być przechowywane przez 5 lat, c) ponieważ odsetki od lokat ze składek nie zużyte na cele statutowe w ciągu roku podatkowego i następującego po nim, są opodatkowane, Prezydium KK NSZZ „S” zwróci się do Ministra Finansów z wnioskiem o zwolnienie tych kwot od podatku, ewentualnie przedłużenie terminu, do którego mają być wydatkowane.

Gdańsk, 24.03.1993 r.

WOLNA TRYBUNA

Zapraszamy Państwa do współdziałania w tworzeniu „Biuletynu”. W rubryce „Wolna trybuna” prezentować będziemy różne poglądy — znajdują się też tutaj materiały, z treścią których redakcja nie zawsze się zgadza, ale które mogą przyczynić się do dyskusji o kształcie stosunków gospodarczych i społecznych w RP, o wdrażanych i proponowanych reformach, o wszystkich bolączkach, z jakimi mamy do czynienia na co dzień. Zapraszamy Komisje Zakładowe i wszystkich chętnych do wymiany poglądów.

Proces tzw. prywatyzacji w Polsce rozpatrujemy nie z punktu widzenia ideologii, lecz naki, która chroni nas przed dogmatyzmem. Uchwycenie istoty prywatyzacji, zainicjowanej przez rząd M. F. Rakowskiego i konsekwentnie kontynuowanej przez rządy T. Mazowieckiego, J. K. Bieleckiego, J. Olszewskiego i H. Suchocką, pozwala nam zrozumieć najgłębsze jej konsekwencje gospodarcze, społeczne i polityczne. Prywatyzacja oznacza radykalne przeobrażenia w układzie stosunków produkcji, które obejmują nie tylko stosunki własności, lecz również stosunki, wynikające z kontroli zarządzania środkami produkcji. Układ stosunków produkcji określa ekonomiczna współzależność między poszczególnymi grupami i war-

stwami społecznymi, wywierając zasadniczy wpływ na system stosunków społecznych, politycznych (ekonomia i polityka są ze sobą związane, tak samo jak istnieją prawa rynku). „Prywatyzacja” oznacza przejście od systemu kapitalizmu biurokratycznego — zależnego (np. od Moskwy), zwanego potocznie realnym socjalizmem czy też „komunizmem”, do systemu kapitalizmu zależnego, charakterystycznego dla Trzeciego Świata. Dlatego też mija się z prawdą następujące stwierdzenie, zawarte w programie prywatyzacji na rok 1991 i bezmyślnie upowszechniane przez środki masowego przekazu:

Struktura własności w Polsce powinna upodobnić się do istniejącej w Europie Zachodniej w ciągu 5 lat, przy czym już w ciągu 3 lat ponad połowa

wartości majątku państwowego winna znaleźć się w prywatnych rękach: 13,5% ogółu przedsiębiorstw państwowych, jakie już zostało poddane procedurom przekształceniowym stanowi dziś podstawy do osiągnięcia tych celów.

Program „prywatyzacji”, jako program likwidacji suwerenności gospodarczej Polski, ma być zrealizowany w ciągu 5 lat (1991-1995). Jego realizacja może jednak ulec przedłużeniu (kłopoty z PPP — dzięki 20-30 głosom z „nieba” tzn. SLD udało się z nich wybrnąć; SLD uratował rząd i „prywatyzację”), przy czym w ciągu 3 lat (1991-1993) ponad połowa wartości majątku państwowego winna się znaleźć w prywatnych rękach. Po roku program został wykonany w 13,5%.

Struktura własności w Polsce nie upodabnia się bynajmniej do istniejącej w krajach Trzeciego Świata. W Europie Zachodniej dominują korporacje narodowe, które dzięki polityce gospodarczej swoich państw, tworzą spójny system przedsiębiorstw, gwarantujący suwerenność gospodarczą (i polityczną) tych krajów. Narodowe korporacje jako suwerenne przedsiębiorstwa walczą bezwzględnie o najlepszą pozycję na rynkach światowych, wspomagane przez jeszcze potężniejsze korporacje finansowe, bezwzględnie strzegące tajemnicy wysokości swoich obrotów. Natomiast polski „program prywatyzacji” oznacza demontaż przedsiębiorstw państwowych, przede wszystkim przemysłowych, na zlecenie Międzynarodowego Funduszu Walutowego. Ta instytucja akceptując tzw. list intencyjny, w praktyce decyduje o wdrażaniu rządowego projektu ustawy budżetowej. Nikt właściwie nie wie — poza Osiatyńskim i Lewandowskim — do czego nasz rząd zobowiązał się wobec MFW (możemy pocieszać się tylko jednym, choć marna to pociecha — nawet posłowie o tym też nie mają pojęcia!). Nasze przedsiębiorstwa są w praktyce przekształcane w jednostki podrzędne w stosunku do obcych korporacji (cóż, biednemu zawsze wiatr w oczy...), tracą suweren-

ność gospodarczą przekształcając się w sumę jednostek produkcyjnych czy usługowych. A tym samym suwerenność gospodarczą (a w konsekwencji również państwową) Polski staje się fikcją.

Z innej beczki, ale też o prywatyzacji. Plan Sorosa stanowił ekonomiczną podstawę „Okrągłego stołu”. W lipcu 1989 roku czytelnik pisma „Forum” mógł przypadkiem dowiedzieć się, że: *Eksperci rządu warszawskiego i „Solidarności” (Komitet Obywatelski przy L. Wałęsie, bowiem związek zawodowy o nazwie „Solidarność” dopiero odradzał się, ze statutem wykastrowanym o aneks i zawieszonym prawem do strajku — przyp. aut.) zaaprobowali w zasadzie rozwiązanie ekonomicznych i finansowych problemów Polski za pomocą drastycznych oszczędności placowych z wprowadzeniem wymierności pieniędzy i szybką odbudowę mechanizmów rynkowych.* Uczynili to w nadziei, że planowi temu udział też poparcia przywódcy Zachodu na spotkaniu paryskim w połowie lipca 1989 roku.

Plan ten oparowany został przez nowojorskiego finansistę G. Sorosa a prof. Geremek powiedział w Londynie, że *...jest to pierwszy plan tego typu nie odrzucony przez rząd polski.*

Zgodnie z planem Sorosa rząd polski przekazał wszystkie przedsiębiorstwa

agencji likwidacyjnej (teraz to się nazywa Ministerstwo Przekształceń Własnościowych), która przeprowadziłaby ich reorganizację w spółki akcyjne i wyszukała nabywców akcji. 25-30% kapitału utworzyłby fundusze powiernicze zajmujące się obsługą zadłużenia kraju — ich szefów — mających prawodczyzi o sprzedaży tych akcji — mianowałoby wierzyciele.

Inne akcje sprzedawanoby bezpośrednio nabywcom krajowym i zagranicznym a resztę upłynionoby na wolnym rynku kapitałowym.

Realizacja planu Sorosa oznaczała przekształcenie całej gospodarki upaństwowionej (i narodowej) w masę upadłościową i wystawienie jej na międzynarodową licytację. Fundusze powiernicze, utworzone z 25-30% kapitału akcyjnego, miały stanowić podstawę dla ustanowienia obcych zarządów nad gospodarką Polski. Ich szefowie mieli być mianowani przez obcych wierzycieli (tego pomysłu na razie jeszcze pan Lewandowski nie realizował). Decydujący głos miały mieć bank zachodniemiecki i banki austriackie, dysponujące jako główni wierzyciele około 30% naszych wierzycielności. A koszty realizacji planu Sorosa miało ponieść (i ponosi) społeczeństwo polskie:

Najbardziej dramatycznych i wybuchowych politycznie wyrzeczeń oczekiwać

się jednak będzie od polskiego społeczeństwa. Zaaranżowany przy udziale MFW program stabilizacji pieniądza obejmował to, co Soros określa jako trzeźwe podejście do inflacji: natychmiastowe zniesienie dotacji i kontroli cen oraz związanie złotego z Europejską Jednostką Walutową po realistycznym kursie.

Większość cen znalazłaby właściwy poziom na drodze swobodnych wahań, podczas gdy płace i zasiłki socjalne uległyby zamrożeniu na okres od 6 miesięcy do roku. Po tym okresie płace byłyby przedmiotem umów zbiorowych, a zasiłki socjalne za pomocą systemu indeksacji związane byłyby z poziomem kosztów utrzymania.

Likwidując arbitralnie Stocznię Gdańską — po wcześniejszym jej demontażu — i wystawiając na międzynarodową licytację pierwszą grupę polskich przedsiębiorstw. Rząd M. F. Rakowskiego zainicjował działalność państwowych agencji likwidacyjnych, a wprowadzając z dniem 1 kwietnia 1989 r. „liberalizację dewizową”, stworzył warunki do wyprzedaży majątku narodowego na Zachód, a także nomenklaturze postpezetpeerowskiej po 1/10 jego wartości.

Plan Sorosa był ekonomicznym uzupełnieniem politycznego porozumienia zawartego przy „okrągłym stole” i gwarantował — moim zdaniem — bezkarnosć nomenklatury komunistycznej. Faktycznie oznaczał jej przepoczwarczenie pod opiekuńczymi skrzydłami MFW w nową „klasę średnią”.

„Prywatyzacja” realizowana przez kolejne rządy jest w swej istocie zwykłą kontynuacją programu demontażu, wyprzedaży, grabieży i destrukcji gospodarki państwowej, zaprogramowanej przez rząd M. F. Rakowskiego.

ciąg dalszy nastąpi.

Small

ARTUR JAN SZCZĘSNY

Bezludność

wieczorem woda z piwnic wy płynęła na schody
ktoś z lornetką na piersiach krzyczy z dachu
że może nie wszystko stracone

barczysty mężczyzna mozolnie wciska się przez wąski wąż
uczepiony wierzgającej nogi w wojskowych spodniach
niepewnie sapie że dla wszystkich starczy miejsca

na dole matka przyciska do piersi dziecko
które ze zdziwieniem pyta dlaczego
jej nogi kończą się na kolanach

szczupły młodzieniec drżącymi rękoma
wpycha wyjącego psa za drzwi mieszkania
i dokładnie zamyka wszystkie zamki

potem ociera spocone czoło
i dostrzega że pękaty plecak powoli przemaka
a zapomniał — niestety — wyłożyć go ceratą

spod drzwi sączy się biały dym
gęstnieje i zaciera granicę między powietrzem a wodą

wiatr rozdziera się o resztki szyb
w każdym kącie podkreśla bezludność

słychać w oddali bicie dzwonów
z wolna wypełnia całą dostępną przestrzeń
i tężeje świat w skupionym spojrzeniu

Pana Zastępow

BIULETYN INFORMACYJNY
NSSZ „SOLIDARNOŚĆ”
REGION BIAŁYSTOK

SOLIDARNOŚĆ

ADRES REDAKCJI: ul. Suraska 1, pok. 69, 15-093 Białystok,
☎ 232-46 w. 16; fax 232-48

REDAKCJA: Mirosław Markowski, Bohdan Paszkowski,
Artur Jan Szczęśny.

DRUK: Zakład Poligraficzny Zarządu Regionu Białystok
NSSZ „Solidarność”, ☎ 232-46 w. 34.